

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/108/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212201659
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Šebeň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8212201659.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Šebeňa a sudcov JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/a, 825 11 Bratislava, IČO: 35 815 256, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Bratislava 810 00, Karadžičova 8, IČO: 35 815 256, proti žalovanému: Y. A., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom v F. XXX XX, V. XX, toho času na neznámom mieste, zastúpeného súdom ustanovenou opatrovníčkou Mgr. E. U., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu F., o zaplatenie 101,49 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 7C/190/2012-79 zo dňa 22.5.2013, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 101,94 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 59,91 eur od 1.11.2010 do zaplatenia a s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 41,58 eur od 24.5.2011 do zaplatenia, ako aj sumu 2,40 eur bezúročne, ako aj zaplatiť ako iné trovy konania sumu 33,- eur a ako náhradu trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Jána Šoltésa sumu 87,44 eur, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohoto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zamietol v celom rozsahu žalobu na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 101,49 eur, úrok z omeškania vo výške 9,25 % p.a. zo sumy 41,58 eur od 24.5.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 59,91 eur od 1.11.2010 do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 2,40 eur.

Po vykonanom dokazovaní vzal za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o dodávke plynu, dôkazom čoho je žalobcom predložená prihláška odberu plynu zo dňa 5.7.1994 a listina o výmene plynomeru s montážou vykonanou 17.1.1995. V čase uzavretia zmluvy podmienky na pripojenie odberateľov upravoval zákon č. 67/1960 Zb. o výrobe, rozvoje a využití vyhrievacích plynov (Plynárenský zákon). Žalobca na dôkaz dodávky plynu a povinnosti žalovaného zaplatiť jeho cenu predložil faktúru č. 7429046625 zo dňa 23.9.2010, z ktorej súd zistil, že ide o tzv. vyúčtovaciu faktúru za obdobie odberu plynu žalovaným od 19.9.2009 do 18.9.2010 s nedoplatkom 59,91 eur. Taktiež predložil faktúru č. 7411889888 zo dňa 9.5.2011. Aj v tomto prípade išlo o tzv. vyúčtovaciu faktúru za obdobie od 19.9.2010 do 21.2.2011 s tým, že vzhľadom na množstvo spotrebovaného plynu a jeho cenu žalovanému vznikol nedoplatok vo výške 41,58 eur. Podľa žalobcu bol žalovaný povinný nedoplatky zaplatiť v lehote splatnosti uvedenej na faktúrach, teda sumu 59,91 eur do 31.10.2010 a sumu 41,58 eur do 23.5.2011. Žalovaný by mal zaplatiť spotrebovaný plyn vo forme preddavkov v počte a výške určenej dodávateľom (čl. 3. bod 3.4 Obchodných podmienok), rozpis preddavkov (čl. 3 bod 3.6 Obchodných podmienok) za jednotlivé obdobia opakovaných dodávok plynu dohodnutých v zmluve a po skončení fakturačného obdobia na základe vyúčtovacej faktúry prípadný nedoplatok, ako rozdiel medzi cenou

stanovenou na základe odpočtu skutočného odberu plynu a súčtom prijatých platieb za celé obdobie od začiatku fakturačného obdobia, do dňa odpočtu skutočného odberu plynu (čl. 3 bod 3.8 Obchodných podmienok). Odberateľ, v danom prípade žalovaný ako spotrebiteľ, až z vyúčtovacej faktúry vyhotovenej žalobcom sa môže dozvedieť nielen skutočnú spotrebu plynu za určité obdobie, ale aj prípadnú výšku preplatku, alebo nedoplatku, pričom určiť toto obdobie je na vóli dodávateľa, keďže či už v príslušnej zákonnej úprave (§ 20 ods. 7 zákona č. 656/2004 Z.z.), ale ani v zmluvných podmienkach nie je určené, prípadne dohodnuté obdobie odpočtu meradla, ktoré ohraničuje jednotlivé fakturačné obdobie. Žalovaný z iného zdroja než z faktúry sa nemôže dozvedieť množstvo odobratého plynu, a tým ani celkovú cenu plynu a jej zložky, za určité obdobie označované ako fakturačné obdobie. Pre splnenie zákonom stanovenej povinnosti, ale tiež z dôvodov vyvolania účinkov splatnosti, či už preplatku, alebo nedoplatku na cene plynu, je nevyhnutné vyúčtovaciu faktúru odberateľovi riadne doručiť. Žalobca na výzvu súdu predložiť dôkaz o doručení faktúr, oznámil, že takýto dôkaz predložiť nemôže, lebo faktúry žalovanému boli doručované iba obyčajnou poštovou zásielkou. Aj keď je na vóli žalobcu ako dodávateľa plynu zvoliť si spôsob, akým výšku nedoplatku oznámi žalovanému, v prípade, ak si zvolí spôsob, ktorý mu neposkytne dôkaz, že žalovanému výšku nedoplatku oznámil, dostáva sa dôkaznej núdze, v dôsledkom ktorej môže byť neúspech v prípadnom spore. Žalobca v konaní je povinný bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že žalovaný sa dozvedel o množstve spotrebovaného plynu za dané fakturačné obdobie, o výške prípadného nedoplatku na cene odobratého plynu a splatnosti prípadného nedoplatku. Žalobca nepredložil dôkaz o doručení vyúčtovacích faktúr, ale ani dôkaz o ich odoslaní žalovanému, v dôsledku čoho nebolo možné použiť ani len fikciu doručenia v zmysle čl. 9 Obchodných podmienok. Platná právna úprava nepredpisuje pre uzavretie zmluvy o dodávke plynu písomnú formu príslušného právneho úkonu. V čase uzavretia zmluvy práva a povinnosti zmluvných strán pri dodávke plynu upravoval zákon č. 67/1960 Zb.. Žalobca právny vzťah posudzuje podľa právnych predpisov a Obchodných podmienok platných v čase podania žaloby, a to bez toho, aby súdu poskytol čo len tvrdenia, na základe ktorých by súd mohol urobiť záver, že jeho postup mal základ, či už v dohode účastníkov, alebo v právnej úprave. Z právneho predpisu, na ktorý sa žalobca odvoláva v Obchodných podmienkach, ani zo samotných Obchodných podmienok nemožno vyvodiť záver, že teraz platná úprava sa vzťahuje aj na zmluvné vzťahy, ktoré vznikli pred ich účinnosťou. Povinnosť tvrdenia ich označenia, prípadne predloženia dôkazov, je na žalobcovi daná ustanovením § 79 ods. 1 a § 120 O.s.p., lebo vykonávacie predpisy, na ktoré § 16 zákona č. 67/1960 Zb. odkazuje, nie sú všeobecne záväznými predpismi, ktoré by mal súd poznať, a ktoré netreba preukazovať. Povinnosť žalobcu oznámiť žalovanému množstvo odobraného plynu, i prípadnú výšku nedoplatku je daná aj pri vzťahu predávajúceho a kupujúceho v zmysle § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný ako kupujúci je povinný zaplatiť zmluvne dohodnutú cenu, teda cenu, ktorú mu žalobca ako predávajúci oznámil a on ju akceptoval, čo predpokladá prinajmenšom doručenie vyúčtovacích faktúr. Nemožno opomenúť ani ustanovenia upravujúce postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, a to napriek tomu, že v čase uzavretia zmluvy o dodávke plynu t.j. 5.7.1994 neplatili ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v dnešnom znení. Aj v čase uzavretia zmluvy vtedy platná právna úprava, konkrétne § 9 a nasl. zákona č. 634/1992 Zb. poskytovala ochranu spotrebiteľovi, keď z nej vyplývali povinnosti žalobcu ako predávajúceho, ktorý si žalobca vo vzťahu k žalovanému evidentne, spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti nespĺnil. Preto ide o žalobu nesporne predčasne podanú. Súd nespochybňuje základ, ani výšku nároku žalobcu, ale iba splatnosť pohľadávky, ktorej uspokojenia sa v konaní domáha. Tu platí aj s časťou o náhradu nákladov v spojení s uplatnením pohľadávky, lebo ak pohľadávka nie je splatná, žalobca ju nemohol právne relevantným spôsobom voči žalovanému uplatňovať, a preto aj v prípade, že takéto náklady vznikli ich náhrada žalobcovi nepatrí.

Ďalším výrokom rozsudku bolo rozhodnuté o nepriznaní náhrady trov konania účastníkom.

Súd tak rozhodol s odkazom na § 151 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a na neúspech žalobcu, a nepodanie návrhu na náhradu trov konania opatrovníčkou žalovaného.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť, žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať mu náhradu trov konania. Ako dôvod uviedol, že povinnosť preukázať, že žalovaný ako odberateľ sa objektívne dozvedel o množstve spotrebovaného plynu, o výške prípadného nedoplatku a o splatnosti nedoplatku, nevyplýva žalobcovi zo žiadneho právneho predpisu, a to ani z ustanovenia § 50 ods. 7 zákona č. 656/2004 Z.z., v ktorom je zakotvená povinnosť žalobcu riadne a úplne informovať odberateľa o skladbe jednotlivých zložiek ceny plynu. Žalobca si túto

povinnosť riadne splnil, čo nepochybne preukazujú predložené faktúry. Súd ďalej uviedol, že všetky tieto skutočnosti sa mohli žalovaný dozvedieť iba v prípade, ak mu žalobca faktúru doručil. Doručenie faktúry má vplyv len na omeškanie žalovaného s jej zaplatením, nie však na jeho povinnosť zaplatiť žalobcovi zmluvne dohodnutú cenu za dodaný plyn. Povinnosť platenia ceny za dodaný zemný plyn je uvedená v čl. 2.2 Obchodných podmienok pre opakované dodávky plynu. Splatnosť dlhu bola určená v súlade s čl. 3 bod 3.13 Obchodných podmienok, v zmysle ktorého „dátum splatnosti nedoplatkov za odber plynu určí dodávateľ vo vyúčtovacej faktúre za dodávku plynu, pri dodržaní 10-dňovej lehoty počítanej od jej vystavenia“. Okrem toho bol žalovaný v konaní riadne zastúpený opatrovníkom a faktúry, ktorých zaplatenie je predmetom sporu boli žalovanému doručené prostredníctvom jeho opatrovníka počas súdneho konania. Na túto skutočnosť súd vôbec neprihliadal. Zemný plyn bol dodávaný do miesta odberu určeného v zmluve, a bolo povinnosťou žalovaného plniť si zmluvné povinnosti voči žalobcovi, a platiť za odobratý a spotrebovaný plyn zmluvne dohodnutú cenu. Žalovaný si musel byť vedomý, že ak odoberal zemný plyn nad rámec obdobia, za ktoré zaplatil preddavkové platby, v tejto časti cenu za odobratý zemný plyn nezaplatil.

Opatrovník žalovaného sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Odvolačný súd preskúmal napadnutý rozsudok na neverejnom zasadnutí bez zopakovania, či dopĺňovania dokazovania odvolacím súdom na odvolacom pojednávaní (§ 213 ods. 3, 4, 5 a § 214 ods. 2 O.s.p.). Keďže rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, bol termín verejného vyhlásenia rozsudku uverejnený v zákonom stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu a na internete (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.). Po takomto preskúmaní napadnutého rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu je v konečnom dôsledku opodstatnené.

Vzhľadom k spôsobu preskúmania napadnutého rozsudku je odvolací súd viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 O.s.p.). To však neplatí pokiaľ ide o právne posúdenie veci. Po preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil. Pod nesprávnym právnym posúdením sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O omyl pri aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil. V preskúmanej veci prvostupňový súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru o predčasnosti podanej žaloby z dôvodu, že fakturovaná cena plnenia nenadobudla do dňa rozhodnutia súdu splatnosť.

Faktúra je platobný účtovný doklad, ktorému nemožno pripisovať účinky dvojstranného právneho úkonu. Jej záväznosť je daná obsahom dohody strán. Splatnosť ceny tovaru nastáva za podmienok stanovených v zákone, pokiaľ dohoda zmluvných strán neupravuje splatnosť kúpnej ceny inak.

V preskúmanej veci zmluvné strany síce uzavreli zmluvu o dodávke zemného plynu, podľa súdu prvého stupňa ešte dňa 5.7.1994, t.j. za účinnosti zákona č. 67/1960 Zb. o výrobe, rozvoje a využití vyhrievacích plynov (Plynárenský zákon), avšak splatnosť tovaru fakturovaného vo faktúrach zo dňa 23.9.2010 a 9.5.2011 musí byť posudzovaná podľa hmotného práva platného v čase vzniku nedoplatku fakturovaného týmito faktúrami (§ 69 ods. 14 zákona č.656/2004 Z.z. o energetike). V ustanovení § 20 tohto zákona sú uvedené obligatórne náležitosti zmluvy o dodávke plynu, ods. 1 písm. c) tohto ustanovenia navyše upravuje právo odberateľa na výber formy a spôsobu platenia za dodávku plynu a s tým spojených služieb a uhrádzania platieb za dodávku plynu formou dodávateľom dohodnutých preddavkových platieb. V rozhodnom období bolo platné a účinné aj ustanovenie § 20 ods. 7 zákona č. 656/2004 Z.z. ukladajúce povinnosť dodávateľovi plynu riadne a úplne informovať na vyhotovenej faktúre odberateľa plynu domácnosti o skladbe jednotlivých zložiek ceny za dodávku plynu, vrátane číselného vyjadrenia. Uvedený zákon neupravuje bližšie podmienky fakturácie a platenia plynu dodaného na základe zmluvy o dodávke plynu. Odberateľ plynu domácnosti je však chránený ako spotrebiteľ podľa zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ako aj podľa ustanovení § 52 a § 54 Občianskeho zákonníka.

Občiansky zákonník upravuje čas splnenia jednak vo všeobecných ustanoveniach záväzkov, konkrétne v ustanovení § 563, ako aj v osobitnom ustanovení o kúpnej zmluve (§ 591). Podľa § 563, ktorý je použiteľný len v prípade, že osobitné ustanovenia nemajú vlastnú úpravu, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom, alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnení veriteľ požiadal.

Naproti tomu ustanovenie § 591 Občianskeho zákonníka upravujúce práva a povinnosti zmluvných strán pri kúpnej zmluve stanovuje, že ak nie je dohodnuté inak a ani ak to nie je obvyklé, sú účastníci povinní plniť bez zbytočného odkladu. V tejto súvislosti je rozhodujúca povaha predmetu zmluvy a okolnosti, za ktorých bola zmluva uzavretá. Znamená to, že predávajúci musí splniť svoju povinnosť odovzdať predmet kúpy kupujúcemu v dohodnutom rozsahu a kupujúci je povinný za dodaný tovar zaplatiť kúpnu cenu, pričom čas plnenia určuje predovšetkým dohoda, následne to, čo je medzi účastníkmi obvyklé, a až na poslednom mieste by sa malo plniť bez zbytočného odkladu, čo v podstate znamená v prípade dodania tovaru čas bezprostredne nasledujúci po jeho prevzatí.

Zmluva o dodávke plynu nemusí byť uzavretá v písomnej forme, čo správne skonštatoval prvostupňový súd. Uzavretie zmluvy o dodávke plynu medzi účastníkmi konania nikto z nich nespochybňuje. Konkrétne znenie tejto zmluvy, a teda aj konkrétne práva a povinnosti týkajúce sa splatnosti fakturovanej ceny nie je možné zistiť zo samotného znenia tejto zmluvy. Je to zistiteľné v konečnom dôsledku len z Obchodných podmienok pre opakované dodávky plynu pre odberateľov plynu domácnosti - ďalej len Obchodné podmienky, založené do spisu, hoci ich účinnosť nastala až od 1.1.2008. Tieto Obchodné podmienky však upravujú dodávku a predaj plynu odberateľovi plynu domácnosti v rozhodnom období.

Pre rozhodnutie preskúmvanej veci je právne významné znenie článku 3 bod 3.11 týchto Obchodných podmienok, podľa ktorého dátum splatnosti nedoplatkov za odber plynu určí dodávateľ vo vyúčtovacej faktúre za dodávku plynu, pri dodržaní aspoň 10-dňovej lehoty počítanej od jej vystavenia. Z citovaného ustanovenia teda je možné vyvodiť záver, že splatnosť fakturovaného nedoplatku preskúmvanej veci nie je závislá od toho, či a kedy bola faktúra skutočne doručená žalovanému ako odberateľovi plynu domácnosti. Táto splatnosť nastala dňom uvedeným v samotnej faktúre za predpokladu, že bola dodržaná 10-dňová lehota od jej vystavenia. To v preskúmvanej veci znamená, že faktúra č. 6101191201 zo dňa 23.9.2010 nadobudla splatnosť dňa 21.10.2010 a faktúra č. 7411889888 zo dňa 9.5.2011 nadobudla splatnosť dňa 23.5.2011.

Podobne odvolací súd považuje za opodstatnený právny názor žalobcu poukazujúci na to, že žalovaný prostredníctvom ustanovenej opatrovníčky, sa dozvedel o obsahu týchto faktúr najneskôr dňa 22.1.2013, keď bol rovnopis týchto faktúr spolu so žalobou doručený opatrovníčke. Znamená to, že pokiaľ by aj bola splatnosť fakturovanej ceny tovaru podmienená doručením faktúr odberateľovi - žalovanému, bola by táto podmienka v preskúmvanej veci splnená dňa 22.1.2013.

V preskúmvanej veci nikto nespochybnil, že žalovaný bol až do 21.2.2011 odberateľom plynu v tom odbernom mieste, na ktoré podal prihlášku na odber plynu, a ohľadom ktorého bola s účastníkmi uzavretá (pravdepodobne len v ústnej forme) zmluva o odbere plynu. Podobne nie je sporné, že žalovaný zaplatil za fakturované obdobie od 19.9.2009 do 18.9.2010 preddavok za dodanie plynu len vo výške 36,- eur, pričom posledný preddavok uhradil vo výške 6,- eur dňa 20.4.2010. Napriek tomu bol v tomto odbernom mieste zaznamenaný odber aj v nasledujúcom období od 19.9.2010 do 21.2.2011 v množstve 32 m³ plynu. Vzhľadom k tomu, že nedošlo ani k zániku zmluvy o dodávke plynu, ani k jej zmene, bol povinný platiť naďalej preddavky za dodávaný plyn a zaplatiť nedoplatok vzniknutý pri zúčtovaní odberného plynu žalovaný, a to aj v prípade, že v skutočnosti sa už na tomto odbernom mieste nezdržoval.

Z týchto dôvodov odvolací súd v súlade s § 220 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 101,49 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy 41,58 eur od 24.5.2011 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 59,91 eur

od 1.11.2010 do zaplattenia. Okrem toho odvolací súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj náklady spojené s uplatnením tejto pohľadávky vo výške 2,4 eur, ktorých výška zodpovedá sadzobníku poplatkov uvedených v Cenníku externých služieb a výkonov žalobcu účinného od 1.6.2010 (náhrada nákladov za jednu upomienku = 1,20 eur). V preskúmvanej veci bolo preukázané vyhotovenie dvoch upomienok.

Žalobca si uplatnil aj náhradu trov konania pozostávajúcich z náhrady za zaplattený súdny poplatok za podanú žalobu v sume 16,50 eur, ako aj za podané odvolanie v tej istej výške.

Priamo v podanej žalobe si žalobca uplatnil aj náhradu trov právneho zastúpenia za poskytnutie dvoch úkonov právnej služby vo výške 58,15 eur. Navyiac v podanom odvolaní si uplatnil aj náhradu trov právneho zastúpenia za napísanie odvolania dňa 18.7.2013.

Základná sadzba tarifnej odmeny právneho zástupcu, ktorý je advokátom sa vypočítava z tarifnej hodnoty veci, ktorú tvorí súčet sumy 101,49 eur a 2,40 eur, to je spolu 103,89 eur. Vychádzajúc z ustanovenia § 10 ods. 1, 2 a § 13a ods. 1 písm. a), c) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - ďalej len vyhláška, je základná sadzba tarifnej odmeny 16,60 eur za úkon. Náhrada v tejto výške sa priznáva žalobcovi za úkon pozostávajúci z prevzatia a prípravy zastúpenia dňa 1.3.2012, napísanie žaloby dňa 1.3.2012 a napísania odvolania dňa 22.7.2013.

K tejto náhrade sa pripočítava paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov (§ 16 ods. 3 vyhlášky), ktorej výška v roku 2012 bola 7,63 eur za úkon a v roku 2013 vo výške 7,81 eur za úkon.

Súčet týchto náhrad vo výške 72,87 eur sa v súlade s § 18 ods. 3 vyhlášky zvyšuje o 20 % DPH, t.j. o sumu 14,57 eur na celkovú výšku náhrady 87,44 eur.

Tieto náhrady je neúspešný žalovaný povinný v súlade s § 142 ods. 1 a § 224 ods. 2 O.s.p. zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.